

РЕШЕНИЕ

№ 1007

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Светомир Бабаков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10829** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. Н. К., пълномощник на **ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ „ГЛАВНА ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА, срещу РЕШЕНИЕ №188127 от 08.08.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 13^{-ти} състав по н.а.х. дело № 11712/2017г.**

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Намира за неправилни изводите на районния съд за неправилна квалификация на извършеното нарушение. Сочи, че лицето Д. е започнало да изпълнява трудовите си функции преди момента на връчване справката за регистрация на сключения трудов договор в ТД на НАП, което съставлява нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ). Счита, че в случая е неприложима разпоредбата на чл.62, ал. 1 от КТ, тъй като лицето е имало сключен договор към момент на извършване на проверката. Поддържа, че нарушението е било безспорно установено и доказано. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно решение и вместо него по същество на спора да бъде потвърдено Наказателно постановление (НП) № 29-0000297/15.05.2017г., издадено от главен директор на Главна дирекция „Инспектиране на труда“ към Изпълнителната агенция „Главна

инспекция по труда“ (ИА ГИТ). Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът [фирма], редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се явява, не се представлява и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура (СП) дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП № 29-0000297/15.05.2017г. на касатора [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал.3 от Кодекса на труда (КТ), за това, че на 22.03.2017г., в 11:50 часа, при извършена проверка от служители на ДИТ, по спазване на трудовото законодателство е било установено, че дружеството, в качеството му на работодател, е допуснало до работа Д. М. Д. преди да му предостави копие на хартиен носител от уведомление по чл. 62, ал.3 от КТ, заверено от ТД на НАП, с което е нарушена разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ. С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП 29-0000297/15.05.2017г.

За да постанови решението си, първостепенният съд е събрал гласни доказателства, както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Въпреки това, е приел, че нарушението не е правилно квалифицирано, тъй като от събраните писмени доказателства се установява извършване на нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ, а не както е посочено в НП – чл.63, ал. 2 от КТ. По тази причина е отменил НП.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 13^{-ти} с-в.

Съгласно разпоредбата на чл.62, ал.3 КТ в тридневен срок от сключването на трудовия договор работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Националната агенция за приходите предоставя в реално време на оправомощени лица от дирекции „Инспекция по труда“ електронен достъп до регистъра на трудовите договори и при поискване в срок три работни дни изпраща копие от съответното заверено уведомление. Според приложимата норма на чл.63, ал.2 КТ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл.62, ал.3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. В ал.2 на чл.63 е въведена изрична забрана за работодателя да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал.1.

От приобщените по делото доказателства е видно, че трудов договор с лицето е сключен постфактум, след осъществяване на проверката, за което свидетелства и

фактът, че уведомлението за сключения трудов договор е подадено в ТД на НАП едва на 22.03.2017 г., в 13:13:21ч. По делото е представена попълнена от Д. декларация по чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ, в която посочил, че работи в дружеството от 18.03.2017 г. на длъжност „зидаро-мазач, с работно време от 08:00 часа до 17:00 часа, но няма сключен трудов договор, както и че не е получил копие от заверено уведомление и екземпляр от сключения писмен трудов договор, т.е. към момента на проверката в действителност Д. не е разполагал със сключен трудов договор, а същият е изготвен с оглед констатациите на проверяващите след приключване на контролната дейност.

При това положение настоящата инстанция приема за правилни изводите на СРС, че описаното в НП деяние е несъставомерно по посочения текст – чл. 63, ал. 2 от КТ, тъй като приетата от административнонаказващия орган правна квалификация не отговаря на действително установените по делото факти, отразени в АУАН и в НП. Санкционирането на лицето на основание чл. 63, ал. 2 от КТ за това, че е допуснал до работа лице, без да му е предоставил екземпляр от сключения трудов договор и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, предполага да е налице подписан трудов договор между работодателя и работника, както и да е изпратено уведомление до ТД на НАП. Очевидно е, че при липса на писмен трудов договор между страните, то и работодателят не би могъл да предостави на работника копие от същия и уведомлението. Поради което, следва да бъде прието, че при установената липса на писмен трудов договор работодателят следва да понесе отговорност за неизпълнение на задължение по чл. 62, ал. 1 от КТ, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ - за това, че не е сключил с работника трудов договор в писмена форма, а не за вменената му от наказващия орган отговорност по чл. 63, ал. 2 от КТ. Отговорността по чл. 63, ал. 2 от КТ изисква друга фактическа обстановка, а именно – наличие на сключен и подписан трудов договор и непредставяне на работника както на сключения договор, така и на копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ. В случай, че не е осъществен юридическият факт, пораждащ задължението по чл. 63, ал. 1 от КТ, не би могло да се стигне до нарушаване на забраната по чл. 63, ал. 2 от КТ. В контекста на изложеното, касационният състав намира за неоснователни сочените от касатора отменителни основания.

В обобщение на изложеното, касационната инстанция намира, че районният съд е постановил валиден и допустим акт, съобразен изцяло с материалния закон и производствените правила, поради което същият следва да бъде оставен в сила по изложените по-горе в съдебния акт съображения.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №188127 от 08.08.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 13^{-ти} състав по н.а.х. дело №11712/2017г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.